

Τον «χορό» αποτελούν οι μαθήτριες του Ομίλου Μουσικής:

Εκάβη Βλάχου (Β1), Κέλυ Γιαμβριά (Β1), Λήδα Καραγιάννη (Β2),
Κατερίνα Αναγνωστίδου (Α1), Πηνελόπη Βακαλοπούλου (Α1), Θωμινίτα Αρμένη (Α1),
Σοφία Γαρμπή (Α1), Δήμητρα Αβραμίδου (Α1), Ζωή Αποσκήτη (Α1), Αθηνά Δαναλάτου (Α1),
Ναταλία Παντελάκη (Α3), Δέσποινα Πάσουλα (Α3), Βάσια Παππά (Α3), Μαρία Τσίχλη (Α4)

Κορυφαία: Βάσια Παππά (Α3)

Αναπλ. Κορυφαία: Δέσποινα Πάσουλα (Α3)

Αυλήτρια: Λίλιαν Παπαγιαννίδη (φλάουτο) (Γ3)

Επιμέλεια χορού: Λήδα Καραγιάννη (Β2)

Τους «υποκριτές» αποτελούν οι μαθητές/τριες του Γ3:

Χριστίνα Παναγοπούλου, Σοφία Μακρή, Ειρήνη Μαρκούρη, Αντωνία Μερτίκα,
Τζωτζίνα Μπαρλαμπά, Νεφέλη Παπαγγέλη, Αλέξανδρος Νικολάου, Ορέστης Μυτιλήνης

Τους «θεατές» αποτελούν ο μαθητές/τριες του Γ3:

Σταύρος Μάρκου, Αχιλλέας Ματθές, Τζώρτζης Μαυραγάνης, Ανδρέας Μαυρίκος,
Κωνσταντίνος Μπαντής, Αλέξανδρος Μπαξεβανάκης, Αρσινόη Μπαρμπάτου,
Ορέστης Νάστος, Δάφνη Νικολοπούλου, Έφη Νικολοπούλου, Γιώργος Οικονομίδης,
Χρήστος Παναγούλης, Ηλίας Πανούσης, Νίκος Πανταζόπουλος, Μαρία-Ηλιάνα
Παντούλα, Χρήστος Παντούλας, Άλκηστις Παπαγγέλη, Παντελής Παπαγεωργίου

**Τα ποιήματα που θα πλαισιώσουν την πάροδο και το α' στάσιμο
από την τραγωδία «Ελένη» του Ευριπίδη είναι τα εξής:**

«Της Ελένης», από τη συλλογή Δορυφορήματα της Χαράς Πρεβεδώρου, εκδ. Γαβριηλίδης
«Ελένη», από τη συλλογή Ποιήματα του Γιώργου Σεφέρη, εκδ. Ίκαρος
«Ελένη», από τη συλλογή Συλλογή Ι (1951-1964) του Τάκη Σινόπουλου, εκδ. Ερμής

Ευχαριστούμε θερμά την **Β' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων** που
μας επέτρεψε την παρουσίαση του δρωμένου στο αρχαίο θέατρο του Θορικού, την καθηγήτρια
Καλλιτεχνικών κ. **Λη Λυκούδη** για τις καλλιτεχνικές υποδείξεις και τον δημιουργό οπτικής
επικοινωνίας κ. **Αρίσταρχο Παπαδανιήλ** για τον σχεδιασμό του εντύπου.

Αρχαίο θέατρο Θορικού Συναντήσεις και αγγίγματα...

Βαρβάκειο Πρότυπο Πειραματικό Γυμνάσιο
Σχολικό έτος 2013-2014

Τι ήταν εκείνο που οδήγησε στο δράμα και στα τρία είδη του, την τραγωδία, την κωμωδία και το σατυρικό δράμα; Ήταν η αναπόδραστη ανάγκη του ανθρώπου να μιλήσει μέσω του «άλλου» με τον ίδιο του τον εαυτό. Να παλέψει με τους δαίμονές του. Να μοιραστεί φόβους, ανησυχίες, ανομολόγητες πράξεις και σκέψεις με εκατοντάδες ή και με χιλιάδες άλλους ανθρώπους χωρίς να χρειαστεί να μιλήσει. Μιλάει ο «άλλος» αντ' αυτού κι εκτίθεται και είναι λυτρωτικό αυτό, γιατί όταν τελειώνει το θεόπνευστο διαλεκτικό παιχνίδι ο άνθρωπος, ο κάθε άνθρωπος, έχει κερδίσει, αν όχι τη λύση, τουλάχιστον τη γαλήνη της ψυχής του κι επιστρέφει στην καθημερινότητα πιο δυνατός. Δεν είναι μόνος, αυτός ο αντιήρωας της ζωής. Και οι ήρωες πάσχουν και όσοι τους περιβάλλουν.

Στο πανάρχαιο θέατρο του Θορικού στο Λαύριο, στην ορχήστρα του που πρωτοδιαμορφώθηκε στα τέλη του 6ου αι. π.Χ., στα λίθινα εδώλια του κοίλου που δεν είναι ημικυκλικό, αλλά ελλειψοειδές και στα ερείπια του σκηνικού οικοδομήματος έχει ετοιμαστεί για να παρουσιαστεί στις 6 Μαΐου 2014 ένα μουσικοθεατρικό δρώμενο από μαθητές και μαθήτριες του Βαρβακείου Προτύπου Πειραματικού Γυμνασίου.

Στόχο της δημιουργίας και της παρουσίας του αποτελεί η συλλογική εμπειρία όπως αυτή βιώνεται μέσα από τις σύνθετες διαδικασίες ενός δρώμενου. Αυτό συμβαίνει επειδή το αρχαίο δράμα διατηρεί πολλά κοινά στοιχεία με τα λαϊκά αλλά και τα πρωτογενή δρώμενα αφού βασίζεται στη λειτουργία του σύμπλοκου: λόγος – μέλος – όρχηση. Στη δημιουργία δηλαδή μιας αδιάσπαστης ενότητας λόγου – μουσικής – κίνησης, κύριος εκφραστής της οποίας είναι η ομάδα του χορού.

Το δράμα αποτελεί «πράξη» δηλαδή διαδικασία μεταφοράς ιδεών, νοημάτων και συναισθημάτων. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας διαμορφώνονται με σαφήνεια οι «ρόλοι» της ομάδας του χορού, της μουσικής (αυλός), των υποκριτών – αναγνωστών, και φυσικά του κοινού. Η διακριτότητα των ρόλων δεν επηρεάζεται από την ανάγκη της εναλλαγής τους εντός του «κοινωνικού πλαισίου». Η αναπαραγωγή σε ένα διαφορετικό από αυτό της αρχαιότητας πλαίσιο, δηλαδή στο σήμερα, εκφράζει την αναγκαιότητα της διατήρησης – επιβίωσης και αναπαράστασης πανανθρώπινων ιδεών και πράξεων στο συμβολικό χώρο.

Η πράξη «τελείται» από τη στιγμή της εισόδου του χορού στην ορχήστρα του αρχαίου θεάτρου. Οι «τελεστές», τα δρώντα πρόσωπα, μεταφέρουν τον μύθο και το «γεγονός» μέσα από τους στίχους της παρόδου και του α' στάσιμου της Ελένης του Ευριπίδη. Η σύνδεση του «τότε» με το «τώρα» επιτυγχάνεται με τον συνδυασμό του αρχαίου κειμένου του χορού και της ανάγνωσης στίχων σύγχρονης ποίησης από τους υποκριτές και την επανάληψή τους από το κοινό, καθιστώντας το έτσι «συν-τελεστή». Η αλληλεπίδραση κορυφαίας – χορού – μουσικής – υποκριτών – θεατών δίνει τη δυνατότητα της εναλλαγής των ρόλων και κατ' επέκταση δίνει στην «επιτέλεση» αυτή το χαρακτήρα μιας επικοινωνιακής διαδικασίας.

Γιάννης Λυμπέρης, καθηγητής Μουσικής
Μαίρη Μπελογιάννη, φιλόλογος